

Publicerad 2007-09-19 18:36 av Alexis_17

vad jag känner för mina föräldrar och deras kontroll över mig..

låt mig gå..

jag kan inte förstå,
hur livet, världen och kärleken,
är så svår att förstå,
hur det kan vara så svårt att låta mig gå,
låta mig leva mitt liv,
låta mig ha kul och leva lycklig,

ni trycker bara ner mig,
trycker ner mitt ansikte i mina läxor,
dag ut och dag in,
jag känner ingen lycka,
av alla nedsättande ord,
ni ger mig,

är det så svårt å säga,
du klarar det... ?
är det så svårt,
att se mig misslyckas?
jag är inte eran lilla flicka längre,
jag vill kunna göra det jag vill,
och ha kul,
så snälla,låt mig gå..
låt mig gå.

jag vill känna mig fri,
jag vill känna stödet,
jag vill kunna känna att jag har er där,
som jag inte gör nu,
en dröm som aldrig vill besannas,
en evig mardröm om att leva instängd och förtryckt,
snälla ni låt mig gå,
låt mig gå..

låt mig leva lycklig,
låt mig gå dit jag vill utan uppsikt,
jag vill inte att ni kontrollerar mig nå mer,
det räcker!

jag vill bara gå härifrån,
härifrån,
så snälla ni.. låt mig gå,
låt mig gå..

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Alexis_17 med Poeter.se id #18873 innehar upphovsrätten